

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1925

III. Passio S. Tryphonis Altera

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72556)

A δὲ τοῦ ἁγίου¹⁰ Τρύφωνος τῆ οἰκία¹¹ Πρόκλου, ὁ δαίμων κινήσας τὴν γυναῖκα ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν τὸν δίκαιον εἶπεν αὐτῷ¹². « Καλῶς ἐλόγηθας¹³, δοῦλε τοῦ Θεοῦ Τρύφων. » Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἅγιος λέγει αὐτῷ· « Κατάθεμά σοι, ἐπιζεκαστηραμένε δαίμων. » Λέγει αὐτῷ ὁ δαίμων· « Οὐκ εἶπὸν σοι, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, ὅτι καὶ¹⁴ ἐν Ῥώμῃ σε γῆ¹⁵ ἐλθεῖν ὑπ' ἐμοῦ φανοῦμενον; » Καὶ εἶπεν αὐτῷ¹⁶ ὁ ἅγιος¹⁷ Τρύφων¹⁸. « Ἐδόκεις, ἄθλιε¹⁹, ὅτι ὀκνήσαι ἔχω²⁰ ἐλθεῖν; ἰδοὺ πάρεμι τοῦ Θεοῦ²¹ συνοδούσαντός²² μοι· λοιπὸν ἔξελθε ἐν τάχει, πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ μὴ φλυαρεῖ. » Ὁ δαίμων λέγει αὐτῷ· « Μὴ μοι γόλα, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων· οἶδα γὰρ ὅτι ἐπὶ τούτῳ πάρεμι τοῦ διώξαι με καὶ ἐκ τῶν ἐντεσθῆν. » Τότε ὁ πονηρὸς καὶ ἀκάθαρτος δαίμων ἀφίσσας τὴν γυναῖκα καὶ ῥήξας αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν²³ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῆς²⁴. καὶ ὄρκισεν²⁵ αὐτὸν ὁ ἅγιος Τρύφων εἰς τὸ ἀκοιμητὸν πῦρ ἀπελθεῖν καὶ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξωτέρου²⁶. καὶ ἀπήλθεν ὁ δαίμων ὀλολόξων πικρῶς²⁷. Ὁ δὲ ἅγιος Τρύφων ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς Πρόκλον καὶ εἶπεν αὐτῷ· « Ἴδε²⁸ ἡ γυνὴ σου τοῦ Θεοῦ μου θέλοντος ἐγναίνει²⁹. ἀπόλαβε αὐτὴν ἐρωμένην καὶ σφραγοῦσάν ὡς τὸ πρότερον, καὶ δόξαζε κύριον τὸν Θεόν

ἡμῶν³⁰. » Ὁ δὲ Πρόκλος³¹ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ³² καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ³³ λέγων· « Κάμοι³⁴ πρόσενξαι, θεράπων τοῦ Χριστοῦ τίμει³⁵ Τρύφων, ἵνα ὁ ἐλεήσας Θεός³⁶ διὰ σοῦ τὴν γυναῖκά μου κάμῃ³⁷ ἐλεήσει. » Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Τρύφων· « Γένοιτό σοι πάντοτε ἔχειν βοηθὸν νυκτός καὶ ἡμέρας τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν³⁸. » Καὶ παρέδωκεν αὐτῷ³⁹ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἡγιή ὡς τὸ πρότερον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ⁴⁰. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη⁴¹ ἐν τῇ οἰκίᾳ Πρόκλου τοῦ συγγλητικοῦ, τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Ῥώμῃ⁴². Ὁ δὲ τίμιος καὶ ἅγιος⁴³ Τρύφων νυκτός ἡρεπάγη ὑπὸ τῶν⁴⁴ ἁγίων ἀγγέλων⁴⁵ καὶ ἀποκατέστη⁴⁶ ἐν Καμφάδον⁴⁷ κώμῃ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὅπου καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ ἰάματα αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐκτελοῦνται, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. Ὁ δὲ ἅγιος Τρύφων προκόπτων ἐν σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, δυνάμεις πολλὰς ἐξετέλει, βοηθὸν ἔχων τὸν Θεόν καὶ τὸν Χριστόν αὐτοῦ καὶ τὸ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν πνεῦμα, ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν⁴⁸.

VITA ET MIRACULA

ab angelis in patriam reducitur.

¹⁰ μακαρίου Α 2. — ¹¹ ἐγγίσας δὲ τὴν οἰκίαν Α 9. — ¹² (ἐξ. - αὐτῷ) αὐτοῦ ὑπήντησεν αὐτοῦ (prius αὐτῆν) μετὰ δρόμον καὶ ἰδὼν αὐτὸν εἶπεν Α 2; αὐτοῦ λέγει Α 9. — ¹³ ἐλόγηθα Α 1. — ¹⁴ (καὶ ἀποκ. - καὶ) εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἅγιος κατάθεμά σοι (σε Α 9) κτηραμένε δ. λέγει (εἶπεν δὲ Α 9) ὁ δ. (τῷ ἁγίῳ Τρύφωνι add. Α 2) οὐκ εἶπὸν σοι ὅτι Α 2, 9. — ¹⁵ δεῖ Α 2; δεῖ σε Α 9. — ¹⁶ (ἔπ. - αὐτῷ) om. Α 2, 9. — ¹⁷ (ὁ ἅγ.) om. Α 2. — ¹⁸ εἶπεν add. Α 2, 9. — ¹⁹ om. Α 2, 9. — ²⁰ εἶχον Α 2. — ²¹ μου add. Α 9. — ²² συνοδούσαντός Α 9. — ²³ (λοιπὸν - γῆν) ἐξελθε καὶ μὴ φλ. καὶ ὁ δαίμων εἶπεν μὴ γόλα οἶδα γὰρ ὅτι ἐπὶ (ἐν Α 9) τούτῳ παρεγένον τοῦ διώξαι (ἐκδιώξει Α 2) με καὶ εὐθέως ὁ δαίμων ἀφίσσας καὶ ῥήξας αὐτὴν Α 2, 9. — ²⁴ (ἀπ' αὐτῆς) ἀπὸ τῆς γυναίκος Α 2. — ²⁵ (κ. ὄρκ.) ὄρκισεν δὲ Α 2, 9. — ²⁶ (εἰς τὸ - ἐξ.) ἀπελθεῖν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξ. (αἰώνιον Α 9) Α 2, 9. — ²⁷ om. Α 2. — ²⁸ ἰδοὺ Α 2, 9. — ²⁹ ὄγ. τ. Θ. μ. θ. Α 2. — ³⁰ (ὄγ. - ἡμῶν) om. Α 2; ἅγιος γέγονεν Α 9. — ³¹ om. Α 2, 9.

— ³² τοῦ ἁγίου Τρύφωνος Α 2. — ³³ (καὶ - αὐτοῦ) om. Α 9. — ³⁴ κάμοι Α 2. — ³⁵ (θεράπ. - τίμιος) παιδίον τίμιον καὶ ἅγιον Α 2. — ³⁶ om. Α 2. — ³⁷ καὶ ἐμὲ σπλαγγησθεὶς Α 2. — ³⁸ (πάντοτε - Χριστόν) ὁ Χριστός βοηθός ν. καὶ ἡμ. Α 2. — ³⁹ αὐτὸν Α 2. — ⁴⁰ (ὡς - αὐτοῦ) om. Α 2. — ⁴¹ (κάμοι - Ῥώμῃ) εὖξαι ἵνα καὶ ἐμὲ ὁ Θεός ἐλεήσει καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς πάντες ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ Α 9. — ⁴² (τ. κ.) om. Α 9. — ⁴³ (τοῦ συγκ. - ἅγιος) ὁ δὲ Α 2. — ⁴⁴ om. Α 9. — ⁴⁵ (τ. ἅγ. ἀγγ.) ἀγγέλων Α 2. — ⁴⁶ ἀπεκατηστάθη Α 2, 9. — ⁴⁷ Σαμφάδον Α 2; τῆ Σαμφάδον Α 9. — ⁴⁸ (εἰς τὴν - ἀμήν) ὅπου καὶ αἱ δυνάμεις καὶ τὰ ἰάματα ἕως σήμερον ἐπιτελοῦνται· ὁ δὲ θεομιμητός Τρ. ἦν προκόπων ἐν τῇ ἡλικίᾳ βοηθὸν ἔχων τὸν Θεόν καὶ πατέρα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν Α 2; ἐπιτελοῦν ἰσάως πολλὰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς | Α 9.

C

F

III. PASSIO S. TRYPHONIS ALTERA

E codicibus Parisiensibus bibliothecae Nationalis gr. 1450 (=M 1), 1178 (=M 2), 1529 (=M 3), 1500 (=M 4), Coislin 307 (=M 5). Cf. Comm. praev. num. 6.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου τοῦ Χριστοῦ¹ μάρτυρος² Τρύφωρος.

1. Τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν¹ θεανδρικὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἔγερσιν καὶ πρὸς τὸν πατέρα μετὰ δόξης ἀνάληψιν², ἐπὶ τοὺς μαθητὰς καὶ ἀποστόλους τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκχεαμένον καὶ γνώσεως αὐτοῦ καὶ θείας³ δυνάμεως⁴ πλήρεις ἐργασαμένον, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτῶν ἡ σύμ-

πασα μετέλαβε γῆ καὶ πάντες ἄνθρωποι τῆς ἐξ αὐτῶν πηραζούσης μετέχοντες δωρεάς, τοῦ σκότους μὲν τῆς ἀγνοίας ἀπηλλάκτοντο, τῷ ἀληθινῷ δὲ τῆς θεογνωσίας προσφικιοῦντο φωτί. Καθάπερ γὰρ ἀστραπαὶ βεβαίαι καὶ διαφανεῖς οἱ ἀπόστολοι τὰ πέρατα διαδραμόντες, καὶ ἄλλος ἄλλο τῆς οἰκουμένης μέρος διακληρωσάμενοι καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν χώραν ἑαυτοῖς καὶ πόλιν διανεϊμάμενοι, τὸν τῆς ἀληθείας σπινθήρα τοῦτοῖς ἐνέβαλον, ὃς κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις διαναπτόμενος, εἰς περιφανῆ καὶ ἀέριον ἀπέβη πυρσόν.

Lemma. — ¹ (καὶ ἐνδ. τ. Χ.) om. M 2, 3, 5. — ² μεγαλομάρτυρος M 2, 3, 5.

1. — ¹ θειαν καὶ add. M 3, 5. — ² ἐπανάληψιν M 3. — ³ θ. κ. M 3, 5. — ⁴ (αὐτοῦς - δυν.) om. M 2, 4. 2.

PASSIO
ALTERA
Martirium
gloria.

2. Οὕτως ἡ πίστις τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, εἰς τηλικαύτην προήλθε περιφανή δύναμιν. Ταύτης μετὰ τοὺς ἀποστόλους οἱ θεοὶ μάρτυρες αἵτιοι τῆς θεοσεβείας πεφίρασαν, οἱ καθάπερ σπέρμα¹ πρὸς ἐξ αὐτῶν λαβόντες, ἔπειτα τοῖς πειρασταῖς² ὡς ἀνέμοις ἐκδοθέντες βιαίως, οὐ μόνον ταῖς ἐπιχειρήσεσιν οὐκ³ ἀπεσβέσθησαν, ἀλλὰ καὶ λαμπρότεροι μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀπεδείχθησαν, θάλλοντες ὡς ἄμπελοι ταῖς τομαῖς καὶ τοὺς ἄλλους πόρους ἐνφροσίνης ἀφορμὰς ποιούμενοι, ὥστε πόρους ἐκείνοις εἶναι τὸ μὴ ποιεῖν καὶ πάσχειν κακῶς, ἤντινα μὴ διὰ Χριστὸν πάσχωσι. Τούτων εἰς καὶ⁴ ὁ μακάριος γνωρίζεται

S. Trypho-
nis patria.

Τρύφων, ὁ τῆς ἀκηράτου καὶ θείας τροφῆς ἐπόνημος, τὸ μακάριον ὄντως τῆς ἐκκλησίας φητόν, ὁ γῆς μὲν τὸ πρῶτον ἀνεδόθη Φρυγῶν, κόμης δὲ Καμφάδου (1) Ἀπαμεία τῆ πόλει γειτονοῦσης. Ἐδσεβῶν δὲ γενεὸν εὐσεβέστατον τέκνον ἐκφύς, οὕτως ἐκ πρώτης ἡλικίας ἀξιώθεος ἦν, ὡς πλουσίας παρανίκα τυχεῖν τῆς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος. Καὶ διὰ τοῦτο ποικίλαι τε νόσοι σωματίων καὶ δαιμόνων ἅπαν τὸ φῦλον ὀνόματι μόνον⁵ Τρύφωνος ἐδοκίματον· οὕτως πάγκαλος αὐτῷ ἡ νεότης, οὐ πρὸς ἡλικίας⁶, οὐ πρὸς ἀνδρας μαχίμους διαγωνιζομένη, ἀλλὰ πρὸς⁷ δαιμόνας τε καὶ νόσους⁸ ἀνδριζομένη. Ἀλλὰ περὶ πάντων μὲν αὐτοῦ⁹ θαυμάτων ἄρτι διαλαβεῖν, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ. Ἐνός δὲ μόνον μνηστῆς καὶ δείξας ὥσπερ ἐξ ὀλίγου γεύματος τὸ πᾶν, ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ἐκείνου τρέφομαι τὴν διήγησιν.

Gordiani
fili, a
daemónio
arrepit,

3. Χρόνων ἐνεθήκοντα καὶ διακοσίων μετὰ τὴν Ἀδριανόστον τελευταίην ἤδη παρωχηκότων, Γορδιανὸς τῶν σκήπτρων ἐπιλαμβάνεται, ἀνὴρ ἑλληνὴν μὲν τὴν θεησκείαν, οὐ βαρὸς δὲ τοσοῦτον χριστιανούς. Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ἄλλους καὶ οὗτος διωγμὸν ὑπέρχε κεννηκῶς. Τούτῳ γίνεται θυγάτηρ μονογενής, ὧρα μὲν σώματος καὶ κάλλει διαπρεπῆς, ἐφρῶν δὲ ψυχῆς καὶ συνέσει πολλῷ μᾶλλον περικαλλῆς, ὁ καὶ πρὸς γραμματίων πείραν καὶ παιδείας κτήσιν αὐτὴν ἤγαγεν ἀμέλει. Καὶ πολλὸς μὲν ὑπερῷ αὐτῆς τοῖς γονεῦσι λόγος, μηδένα μῶνον ἐπιτριβήσιν ταύτης τῆ¹ παρθενία· πολλὸς δὲ τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως ὁ ζῆλος, ὥστε τοῦ γάμου ταύτης ἐπιτυχεῖν² καὶ διὰ τοῦτο³ κλειθρὰ τε αὐτὴν εἶχον καὶ οἰκία τὸ σύνολον ἀσφαλεῖς. Ὡς ἂν δὲ καὶ τῆ πόλει Ῥωμαίων ὁ Τρύφων διαγνωσθῆ, μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ Χριστὸς ἐν αὐτῷ δοξασθῆ, δαιμόνιον τι πονηρὸν ἐξαπίνης τῆ κόρη ταύτη ἐπιτηδῆσαν, τί μὴ ἐποιεῖ τῶν χαλεπῶν; ἐπήγει γὰρ ἀναιδῶς, ἐσπάρτατten ἀφειδῶς, πρὶ καὶ ἔδασιν⁴ ἐπερρίπτει καὶ πᾶσι τρόποις αὐτῆς ἐνεμαίνετο⁵ τῆ ζωῆ⁶. Ἀλλ' οὕτως αὐτῆς μὲν ὁ δαίμων. Οὐδὲν δὲ ἤττον αὐτῆ τῶν γονεῶν ἐδείκνυτο μάλιστα⁷, τὰ αὐτῶν σπλάγγρα σπαράττουσα καὶ τὸν πᾶσι μισητόν θάνατον ἐκτόν αὐτοῖς χρῆμα ποιοῦσα· ἦν γὰρ τὸ πάθος μετὰ τῆς αἰσχύνης καὶ πρὸς θεραπείαν ἀνέλπιστον. Καὶ γὰρ ἰατροὶ μὲν ἅπαν-

τες ἀπηγόρευον⁸, σοφοὶ δὲ ἠπόρουν· ἐπίνοια D δὲ οὐδεμία πρὸς τοσοῦτον ἐξαρκούσα κακὸν ἦν, ἕως αὐτὸ τὸ πονηρὸν πνεῦμα κρείττονι δυνάμει δηλαδὴ συνωθούμενον⁹ ἔβρα τε ἰσχυρῶς καὶ τὸν οἰκίον ὠμολόγει διώκτην· διώκτην μὲν ἐκείνου, τῆς δὲ αὐτοῦ δὲ στρεβλωμένης κόρης θεραπευτήν· « Εἰ μὴ Τρύφων ἔλθοι, φησὶν, οὐκ ἀνήσω τὴν παιδα σοβῶν· οὐκ ἐκστήσομαι ταύτης εἰ μὴ Τρύφωνα ὧδε γενόμενον ἴδω. »

4. Αὐτίκα τοῖνον γραμμάτια τε βασιλικά καὶ adventante
μηνύματα παρὰ πᾶσαν ἐφοῖτα τὴν οἰκουμένην, Tryphone
καὶ πᾶς ἠγενητὸς τόπος καὶ διὰ πάσης γλώττης Τρύφων ἤδετο, Τρύφων ἀνεκαλεῖτο¹· καὶ πάντες ὅσοι γε ὑπερῷ γῆν ἦσαν εἰς δύο διηροῦντο ταῦτα, ἢ Τρύφωνα ζητεῖν ἢ περὶ Τρύφονος ἠρωτάσθαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ μέχρι Φρυγίας ἡ ζήτησις ἦν, δηλὸς ὁ Τρύφων ἤδη καθίσταται καὶ πρὸς τῆ Καμφάδου κόμη διατριβῶν εὐρίσκειται, χηρῶν ἐπιμελητής καὶ νομεὺς ὁ τοσοῦτος. Ὁμολογήσας δὲ αὐτὸς εἶναι Τρύφων, αὐτὸς ὁ ζητούμενος, παραλέμπεται μὲν αὐτίκα διὰ τῶν ἐνθῆ-
κόντων τοῖς ἐπάρχοις Πομπιανῶ² καὶ Προεστα-
τάτῳ³ αὐτοὶ δὲ τοῦτον Ἰπποκρίτους⁴ δημοσίως ἐπιβιβῶσαντες, εἰς Ῥώμην τῷ⁵ ἀτοκράτορι διαπέμψουσιν. Ὁ μὲν οὖν ἦρκεν δεξέσθαι τὴν ὀδοιπορίαν⁶. Ἔτος δὲ ἦν αὐτῷ τότε τῆς ἡλικίας ἑπτακαδέκατον⁷. Το πνεῦμα δὲ τῆς αὐτοῦ παρουσίας αἰσθόμενον αὐτὸ τε κακῶς ἐπασχε καὶ κακῶς ἐποίησε τὴν κόρη· ἔπειτα καὶ ὀλοφρομένη ἐφίκει· « Οὐκέτι μοι ἐφίεται » λέγον « τῷ-
δε τῷ σώματι ὡς οἰκία χρῆσθαι, ἀλλ' ὅσον οἶκον καὶ ἄκον ἀπελαθῆσομαι. Τρεῖς γὰρ ἡμέραι τὸ
liberatur.
μετὰ ταῦτα καὶ Τρύφων ὁ τὴν καθ' ἡμῶν ἐξουσίαν⁸ ἀνεληφθὼς παραγίνεται. » Ὀδοὶ πολλὰ κοράξαν καὶ διασπαράξαν⁹ τὴν κόρη ἐξήει μηδὲν¹⁰ αὐτὴν ὑπομείναι θαρρήσας¹¹ τὴν τοῦ¹² Τρύφονος παρουσίαν.

5. Μετὰ τρίτην δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς ἡμέραν, Tryphon
καταλαμβάνει μὲν τὴν βασιλίδα Ῥώμην ὁ ἄγιος· ad
προσάγειται δὲ παραχρημα Γορδιανῶ, χρῆμα Gordianum
ποθεινόν· ὃν ἀσμένως ὁ βασιλεὺς δεξιόμοις adductus
οὐκ ἠγνόησεν¹ αὐτὸν εἶναι τῆς θυγατρὸς ἐκείνου θεραπευτήν, τῆ παρουσία συμβάλλον τὴν τῶν ἡμερῶν προθεσμίαν· ἵνα δὲ καὶ μεζονα
F
δῶ τῷ πράγματι πίστιν², αὐτὸν ἐκείνον τὸν δαίμονα θεατὸν γενέσθαι Τρύφωνα ἤξιοι καὶ περὶ ὧν ἂν ἐρωτηθῆ μὴ σνγκάλῃαι ἀλλ' εἰς φῶς ἀγαγεῖν. Ἐν ἐξ τοιγαροῦν ἡμέραις νηστεία καὶ δεήσει τῆ πρὸς Θεὸν ὁ Τρύφων ἐαντὸν ἐκδοῦς, ἤδη τῆς ἐβδόμης ἐφισταμένης, μεζονος τῆς κατὰ δαιμόνων ἐξουσίας ἄνοθεν ἀξιοῦται. Ἐπεὶ γὰρ ἐλύετο μὲν τὸ τῆς νυκτὸς σκότος, ἥλιος δὲ βαλὼν³ ἀκτίαι τὴν γῆν φαιδρὸν ἐμειδία, παρῆν μὲν ὁ βασιλεὺς, παρῆν δὲ καὶ πᾶν ὅσον δορυφορῶν καὶ δῆληκοον, μετέωροι τὰς ψυχὰς πάντες πρὸς τὴν κανὸν τῶν γεννησομένων⁴. Ὁ μέντοι⁵ θεῖος Τρύφων ἄγιος πρεβ-

2. —¹ σπέρματα M 5. —² M 3, πειραταῖς M 1, 2. —³ M 3, om. cel. —⁴ om. M 3. —⁵ μόνον M 3. —⁶ (οὐ π. ἡλ.) om. M 3. —⁷ αὐτοῦ add. M 5. —⁸ νόσον M 5. —⁹ τῶν αὐτοῦ M 3; αὐτοῦ τῶν M 5. —¹⁰ ἐν M 3. —¹¹ τυχεῖν M 5. —¹² κατὰ add. M 3. —¹³ ἔδασιν M 3. —¹⁴ ἐνεμαίνετο M 1, 5. —¹⁵ τὴν ζωὴν M 5. —¹⁶ μάλιστα M 1. —¹⁷ ἀπηγόρευον M 1. —¹⁸ συνωθούμενοι M 3.

4. —¹ ἐκαλεῖτο M 5. —² πομπιανῶ M 1, 3, 5. —³ om. M 5. —⁴ τὸ /// M 2. —⁵ (τὴν ὀδ.) om. M 2. —⁶ ἐβδόμον πρὸς τοῖς δέκα M 5. —⁷ γὰρ add. M 1. —⁸ (καὶ δ.) om. M 2. —⁹ μὴ δὲ M 3, 5. —¹⁰ οραρῆσαν M 3, 5. —¹¹ M 5.

5. —¹ hic inc. M 4. —² μ. τῷ πρ. π. δῶ M 5. —³ βάλλον M 5. —⁴ γενόμενον M 1. —⁵ μὲν M 3.

(1) Alias Σαμφάδου. Supra, p. 336, annot. 1.

A ματος πλήρης ὄν ἅμα δὲ καὶ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἑμυσιν ἀθεάτους οἷα παριστάμενον αὐτῷ⁶ καθροῶν, μετεστείλατο γὰρ καὶ ἄκοντα⁷ πάλιν, ὥσπερ ἐξοθεῖ καὶ μὴ βουλόμενον· «Σοὶ λέγω, φησὶν, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐμφάνηθι τοῖς παροῦσιν καὶ τὴν ἀσχημοσύνην τὴν σὴν ἄστυ καὶ τὴν ἀσθένειαν δὴλῃν γενέσθαι πᾶσι⁸ καὶ καταφανῆ παρασκευάσον.» Ὁδῶν πέρας εἶχεν ὁ λόγος, καὶ κίων ὤρατο σφόδρα ὄνσειδής, τὸ χροῶμα μέλας, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχον ὡς πῦρ ἀφίεντας, τὴν δὲ κεφαλὴν τῆ γῆ καθειμένους.

δὲ οἱκοι γενόμενος τῶν τε συνήθων τῆς πίστεως εἶχετο ἔργων ὀδηγῶν πρὸς⁹ ἀλήθειαν τοὺς πεπληρημένους καὶ πρὸς τὴν τῶν κακῶς πασχόντων ἐπιμέλειαν ἑαυτὸν ἐδίδον. Γορδιανοῦ δὲ τελευτήσαντος, εἰς Φίλιππον τὸν ἐδσεβῆ (1) τῆς βασιλείας μεταβαίνει σκήπτρα· κάκεινον δὲ θάπτον ἐν πολέμῳ τῶν Τρωγλοδυτῶν (2) ἀνηρημένον, Δέκιος⁴ μετ' αὐτὸν ἀναγορεύεται βασιλεὺς, ὁμῶς ἀνῆρ, ἀναιδὴς ψυχῆ, αἵμασι καὶ σφαγαῖς καὶ βασάνοις ἄλλο ἐνεργουμένους, ζῶον μὲν τῆ περι τὰ εἰδῶλα μανία, δευτῆ δὲ λῆττη κατὰ⁵ χριστιανῶν πάντων κεκηνημένος, τὸ μὲν ὅπλα κατ' ἐχθρῶν ἄραι, βέλη φημί καὶ δόρατα καὶ ὄμφαιαν, μικρὸν ἠγούμενος ἔργον καὶ μεκρὰς δέόμενος⁶ τῆς φροντίδος· τὸ δὲ τροχὸς καὶ καταπέλτας ὀνυχὰς τε σιδηροῦς καὶ πᾶν εἶδος ἄλλο κολαστηρίων ἐτοιμάζειν κατὰ τῶν ἐδσεβόντων τοῦτο μέγα εἶναι νομίζων καὶ μεγάλῃν αὐτῷ περιποιῶν τὴν ἐδκλειαν. Ἦν οὖν δεινὸς τότε κατὰ χριστιανῶν ὁ πόλεμος καὶ πολλῆ⁷ συνέχουσα σκοτομήνη τὴν οἰκουμένην.

PASSIO ALTERA
Deciana persecutio.

daemonem ad consessionem Christi adigit;

B 6. Ὁ προσχρῶν¹ ὁ Τρύφων· «Λέγε μοι,» φησὶν, «ὃ κατάρτε, τίς ὁ πέμψας σε; τίς ὁ τῆς πένιδος τούτου ἐπιτρέφας καταδραμεῖν²; καὶ πῶς τοιοῦτῳ ζῴῳ κάτορος ὄν καὶ τὴν δόξαμιν ἀσθενῆς καὶ ἄτιμος, πλάσμα Θεοῦ τὸ τίμιον καὶ κατ' εἰκόνα τὴν αὐτοῦ γενόμενος, ἀτιμοῦν οὕτω καὶ διαλυμαίνεσθαι σὺ τολμᾷς;» Ὁ δὲ δαίμων ὥσπερ ὑπὸ τινος βελῶν πληττόμενος τῶν ἐκείνου λόγων ὑπὸ τοῦ οἰκείου μὲν ἀπεστάλθαι πατρός, εἶναι δὲ αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν αἴτιον τῶν κακῶν, ὅς καὶ Σατὰν προσηγρόρευται· «παρ' αὐτοῦ καὶ τὴν παῖδα ταύτην, ἔλεγεν³, ἐπιτέτραμμα καὶ βασανίσαι.» — «Ποῖα δὲ, ὁ Τρύφων, ἐξουσία, φησὶ, τῷ ἄρχοντι τῆς κακίας κατὰ τοῦ πλάσματος τοῦ Θεοῦ;» Ὁ δὲ κίων ἐκείνος, κατὸ φῶσει φιλοφροδῆς ὄν⁴, συναθεῖται, καὶ μὴ βουλόμενος πρὸς ἀλήθειαν καὶ ἂ⁵ κρᾶπτειν ἤθελε καὶ ὡς ἀπόρητα συντηρεῖν, ταῦτα καὶ ἄκων ἐπὶ πάντων ὁμολογεῖ· «Ἦμῖν, εἰπὼν, οὐδὲ μία τίς ἐστὶν ἐξουσία κατὰ τῶν ἐδσεβόντων εἰς γε⁶ τὸν παντοκράτορα Θεὸν καὶ τὸν αὐτοῦ υἱὸν τὸν Χριστόν, ὃν Πέτρος καὶ Παῦλος ἐνταῦθα λαμπρῶς⁷ ἐκήρυξαν, ἀλλ' ὑποπτήσσοντες αὐτοὺς διαφεύγοντες, εἰ μὴ τινα πείραν ἐξοθεν αὐτοῖς ἐπαγαγεῖν προτραπέμεν· κατὰ τοῦτων δὲ μετὰ πάσης ἐξουσίας κρατοῦμεν, τῶν προθέσει ψυχῆς τοῖς ἡμῖν φίλοις προσκεκμημένον ἔργοις, ἅπαντα προηγουμένως εἰσὶν εἰδωλολατρία, βλασφημία, μοιχεία, φαρμακεία, φόνοι, φθῶνοι, ὑπερηφανία· διὰ τούτων γὰρ καὶ τῶν τοιοῦτων οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦ Θεοῦ ἀτιμάρως ἄλλοτιοῦνται καὶ ἡμῖν συνάπτονται.» Τούτων ἐπ' αὐτοῦ λαλονόμενος, αὐτὸν τε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παρόντας μετὰ τοῦ θαυμάζειν καὶ δέος εἰσηεῖ καὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἀπίστων ἐπίστευσαν ἐνθὺς⁸ τῷ Χριστῷ, τοῖς δὲ πιστοῖς βεβαίως ἐτι περὶ τὴν πίστιν ἐκ τῆς τοῦ ἐχθροῦ γέγονε μαρτυρίας· τὸ μέντοι πονηρὸν δαιμόνιον ἐπιτιμηθὲν ἀφανὲς ὄχρητο.

Καὶ διὰ τοῦτο παρῆν ὄρα τὴν τοῦ Θεοῦ ἄλωνα ὡς τινι πύθῳ διακαθαίρουμένην καὶ τοὺς μὲν τὴν⁹ ἐδσεβῆ πίστιν ἐποδεξαμένους, ἀσθενεῖς δὲ τοὺς λογισμῶν ὄντας καὶ ἀχρωδῶεις ὑπὸ τῆς τῶν πειρασμῶν βίας, ὥσπερ ὑπὸ τινος ἀνέμων⁹ φορᾶς ἐκτριζόμενοι, ἔβην τῷ αἰωνίῳ πυρὶ συντηρεῖσθαι· ὅσοι δὲ γνώμης εὐθῆτητι καὶ ψυχῆς σταθερότητι¹⁰ τῆς ἀληθείας ἀντεποιήσαντο, οὗτοι κρείττους¹¹ ὄφθέντες τῶν πειρασμῶν καὶ μέχρι τέλους τὴν ὁμολογίαν φυλάξαντες οὐά τις καθαρότατος σίτος εἰς τὰς οὐρανίους ἀποθήκας ἐταμιεύθησαν.

Tryphon coram praefecto sistitur;

ad imperatore donis cumulat.

C 7. Ὁ δὲ καίσαρ θαυμάσας τὸν ἄνδρα τῆς τοιαύτης κατὰ δαιμόνιον ἰσχῆος, τιμαῖς τε¹, ὡς ἐχρῆν, καὶ πολλαῖς θεραπεύει ταῖς δωρεαῖς. Εἰ γὰρ καὶ τὸ σέβας διάφορος ἦν, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ πᾶσιν ὁμοίως αἰδέσιμος. Ἐπειτα καὶ μετὰ προσηκούσης αὐτὸν τῆς² θεραπείας οἴκαδε παραπέμπει. Ὅσα μέντοι πρὸς βασιλέως αὐτῷ ἐδωρήθη χεῖρες ἐνθὺς πενήτων ἀνὰ τὴν ὁδὸν εἶχον· αὐτὸς

8. Τούτων οὕτω τελομένων καὶ τοῦ διωγμοῦ μάλᾳ σφοδρῶς ἐπικειμένου, ἀνάγεται περὶ Τρύφονος τῷ τῆς Ἀνατολῆς ἐπάρχῳ — Ἀκυλίνος ὄνομα τοῦτῳ¹ ἦν — ὡς ἀνῆρ τις Ἀπαμεὺς τὸ γένος, τὴν γνώμην οὐκ ἀγεννῆς, τὸ ἦθος οὐκ ἐδχεοῆς, περὶ λόγους οὐκ ἀμαθῆς, ἰατρός τὴν τέχνην, πολλῆ πρὸς τοὺς σεβαστοὺς ὑπεροφία χρῆται καὶ μεκτρηζῆει μὲν τοὺς μεγάλους θεοὺς, Χριστόν δὲ τινα μόνον προεβέβει θεόν, καὶ ταύτη² τοὺς πολλοὺς ταῖς καινολογίας ἐξαπατᾷ. Εὐθὺς οὖν γράμματα τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσι καὶ προστάγματα μετὰ σφοδρᾶς ἐξέπέμπετο τῆς ἀπειλῆς, ὅτι τάχος αὐτῷ παραστήσαι τὸν ζητούμενον. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα τὸν τῆς πίστεως λόχον φαίνοντα λαβεῖν ἢ τὸ μῦρον κρυβῆναι ὑπὸ τῆς οἰκείας ὁσμῆς φανερούμενον. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀκούσας τῶν διωκόντων τὴν ἀναζήτησιν, οὐ πρὸς τὰς ἐρημους ὑποχωρεῖ, οὐ τὰ λάσια τῶν ὄρων ὑποτρέχει, προσευχαῖς δὲ καὶ δεήσεσιν ἑαυτὸν ὀπλίσας τοῖς ζητοῦσι λίαν φαυδρῶς³ ἐμφανίζεται καὶ πρὸς τὸν Ἀκυλίνον οὖν ἡδονῆ παραπέμπεται. Ἀκυλίνῳ δὲ τότε κατὰ Νικαίαν αἱ διατριβαὶ ἦσαν· βήματος οὖν αὐτῷ διαρθέντος⁴ ἄνηλθῶ καὶ τῆς περὶ αὐτὸν πάσης δορυφορίας, ὥσπερ ἔθος αὐτοῖς, παραστάσης, Πομπηϊανὸς⁵ σκρινιάριος τῆς με-

Tryphon coram praefecto sistitur;

6 om. M 5. — 7 ἄκων M 5. — 8 π. γ. M 5. — 9 om. M 4. — 10 φιλ. ὄν φῶσ. M 5. — 11 om. M 4. — 12 τε M 5. — 13 λαμπρῶς M 2. — 14 ἐνθὺς ἐπ. M 5. — 15 1 om. M 4. — 16 τιμαῖς τε καὶ M 5. — 17 τὴν add.

M 3. — 4 δὲ add. M 4. — 5 τῶν add. M 3, 4. — 6 δέομενος M 2. — 7 πολλῆν M 2. — 8 om. M 2. — 9 ἀνέμων M 5. — 10 στερεθῆτητι M 4. — 11 κρείττους M 3. — 12 τούτῳ ὄνομα M 5. — 13 ταῦτα M 3. — 14 φαιδρῶς M 4, 5. — 15 ἀρθέντος M 3. — 16 πομπηϊανὸς M 1-5.

(1) In Passione quam Metaphrastes retraxavit, Philippus ἀσεβῆς effingitur, perperam sane. EUSEBII Hist. eccl., VI, 34. — (2) Supra, p. 331, annot. 1. 44 -γίστης

PASSIO ALTERA

γίστης τάξεως εἶπεν· «Ὁ ἐν τῆς Ἀπαμείας παρὰ Φρόντωνος τοπάρχου πρὸς τὴν ὑμετέραν μεγαλειότητα πεμφθεὶς τῷ καθαρωτάτῳ βήματι παρέστηκε τῆς ὑμῶν ἐξουσίας.» Ἀκνλίνος ἐπαρχος εἶπεν· «Ὁ παρυστὸς πρῶτον εἰπάτω τοῦνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τέχνην, ἔπειτα καὶ τὸ σέβας.» Ὁ ἅγιος Τρόφων εἶπεν· «Ἐμοὶ τὸ ἀπὸ γῆς ὄνομα Τρόφων, πατρίς δὲ ἡ κόμη Κάμφαδος, Ἀπαμεία τῆ πόλει γείτων ἐπάρχουσα· τέχνη δὲ παρ' ἡμῖν οὔτε ἔστι οὔτε λέγεται τοῖς προνοῖα Θεοῦ καὶ τάξει τὰ πάντα γίνεσθαι πεπιστευκόσι καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ σοφίας κωφεργᾶσθαι τὸ πᾶν. Ἐλεύθερος δὲ τὸν τρόπον εἰμὶ καὶ ἐνί μόνῳ Χριστῷ δεοδύλωμαι· Χριστὸς γὰρ ἐμοὶ τὸ σέβας, Χριστὸς ἐμοὶ δόξα καὶ στέφανος ἡδὴ κωνχήσεως.»

eiusdem minas contemnit;

9. Πρὸς ταῦτα ἐπαρχος· «Υπολαμβάνω μηδέπω καὶ τήμερον ἐγνωκέναι σε τὴν τοῦ σεβαστοῦ κέλευσιν, ὅπως πάντα ἄνθρωπον ἀπειθῶς ἔχοντα πρὸς τὴν τῶν θεῶν θεραπείαν βιαιῶ¹ θανάτῳ παραδίδοσθαι προστάττει. Ἀλλὰ σὺ πείθῃ μοι καὶ ἀπόστηθι τῆς τοιαύτης ἀπάτης, ἵνα μὴ καὶ πρὸς καὶ ταῖς ἄλλαις κολάσεσι σεαντὸν ὑπόσχῃς.» Ὁ ἅγιος Τρόφων· «Εἶθε μοι γένοιτο, ἔφη, καὶ πρὸς καὶ βασάνοις πάσαις ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Χριστοῦ, τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ², καταναλωθῆναι³.» Ὁ ἐπαρχος εἶπε· «Θύσον, ὦ Τρόφων, παρανώ, τοῖς θεοῖς· ὀρῶ γὰρ τέλειόν σου καὶ βεβηκὸς τὸ φρόνημα, καὶ οὐ βούλομαι σε, μὰ τοὺς θεοὺς, κακῶς ἀποθανεῖν.» Ὁ ἅγιος Τρόφων⁴· «Τέλειον ἔξω τὸ φρόνημα,» εἶπεν⁵, «εἰ τελείαν τῷ Θεῷ μὴ προσάξω καὶ τὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν καλὴν παρακαταθήκην, τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ἀνεξείγητον διατηρήσας⁶. ἄμωμον ἐμαντὸν θυσίαν καὶ δόλοκληρον τῷ ὑπὲρ ἐμοῦ τυθέντι⁷ προσενέγκω Χριστῷ.» Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπαρχος⁸ πᾶρ αὐτῷ πάλιν καὶ βασάνους ἄλλας⁹ ἐπανατείναντος¹⁰, ὁ ἅγιος Τρόφων· «Ἐμοὶ πῶς ἀπειλεῖς,» ἔφη, «σβεννύμενον καὶ τῇ ὑφαπτόσῃ ὅλη συναπολλόμενον, οὐδὲ τὸ τέλος τέφρα. Ἐγὼ δὲ σοὶ τὸ ἀσβεστον καὶ διαιονίζον ἀνταπειλώ. Τοιγαροῦν ἀπόστηθι τῶν ματαίων καὶ γνῶθι τὸν ὄντως Θεόν, μήποτε σοὶ πείραν ἐκείνου τοῦ πρὸς λαβόντι πολλὰ τῆς νῦν ἀπάτης μεταμείλησῃ.» Τούτων ἀκούσας Ἀκνλίνος καὶ πρὸς ὀργὴν ἐξαφθεὶς κελεύει κρεμασθέντα σπαθίξασθαι.

tribus horis caeditur;

10. Ἀδίκῃ γοῦν ἐξενεχθείσης τῆς ἀποφάσεως, τὸ ἱμάτιον ὁ μακάριος ἀποδὲς καὶ σὺν ἐκείνῳ καὶ δειλοδὲς ἅπαντας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λογισμοὺς καὶ τὸ καλὸν ἐκείνου σῶμα παραδὸς τοῖς δημοῖς, ἀναστᾶται τῷ ξύλῳ· εἶτα καὶ τὰς χεῖρας περιγυμνωθεὶς ἐκόπτετο¹ τὰς σάρκας γενναίως· ἐν τρισὶ δὲ ὥραις² ὄπῳ σπαθιζόμενον καὶ ἡσυχῇ τὰς πληγὰς, ὥσπερ ἄλλον πάσχοντος, ἐπομένοντος, ὁ ἐπαρχος Ἀκνλίνος, ὥσπερ οὐκ ἀνδρὶ τοιοῦτῳ τὴν καρτερίαν, ἀλλ' ἀνάνδρῳ καὶ ἀγενεῖ παρανῶν· «Μετὰ γνῶθι, Τρόφων, τῆς ἀκαίρου ταύτης ἀπονοίας,» ἔφη, «καὶ ὁμολογεῖ θῆεν τοῖς θεοῖς· οὐ γὰρ ἔστιν

ὅς τῷ τοῦ βασιλέως ἀντειπὸν προστάγματι μὴ Δ πικρῶς καὶ βιαίως ἀπολέσει καὶ τὴν ζωὴν.» Ὁ ἅγιος Τρόφων εἶπεν· «Καγὼ σοὶ φημι ὅτι μηδέεις τὸν οὐράνιον βασιλέα Χριστὸν ἀρηθθεὶς τῆς αἰωνίας οὐκ ἐκπεσεῖται ζωῆς, πρὸς δὲ καὶ πρὸς ἀσβέστω κατακριθήσεται.» Πρὸς ταῦτα ὑπολαβὸν ὁ ἐπαρχος· «Ὁ οὐράνιος βασιλεὺς,» εἶπεν, «οὐκ ἄλλος ἢ ὁ μέγας Ζεὺς ἐστίν, ὁ Κρόνον καὶ Ῥέας υἱός, ὃς καὶ πατήρ ἐστίν ἀνδρῶν τε θεῶν τε³, ὃ καὶ τοὺς ἀπειθήσαντας ἀδόντων ζῆν, ὃ καὶ σὺ πεισθῆναι ὀφείλεις, ἵνα ζωῆς ἡδίστης ἀξιώθῃς.» Ὁ ἅγιος Τρόφων εἶπεν· «Ὅμοιοι γένοιτο Διὶ τῷ θεῷ σου οἱ θεοὶ εἶναι αὐτῶν⁴ πιστεῖοντες καὶ πάντες ὅσοι πεποιθασιν ἐπ' αὐτῷ⁵· ὃν γόητα μὲν ἄνθρωπον καὶ μαρὸν φασὶ γενεῆσθαι, κακίας εἶδος ἀπολιπόντα μηδὲν ἄπρακτον καὶ ἀνεπιχείρητον· μετὰ δὲ τὴν⁶ αὐτοῦ τελευτῆν⁷ ἀνδριάντας αὐτῷ χροσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἀνιστῶντες οἱ τὰ ὅμοια τούτῳ τῆς αἰσχύνῃς ἔργα μεταδιώξαντες θεὸν ἀνηγορεύσαν, ἀπολογίαν ὥσπερ τῆς σφῶν αὐτῶν ἀσελγείας τὴν θεοποιῶν ταύτην οἱ πάντολμοι προβαλλόμενοι· ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑμῶν φρονιμῶν ὁραταὶ θεῶν· ταύτη γοῦν καὶ ἡμεῖς ἄνωθεν ἀκολουθοῦντες τῇ ἀτηλῇ παραδόσει, ἀνῆρχῳ ὅλῃ καὶ κωφῇ τὸ σέβας ἀποδιδόναι βούλεσθε, τοῦ ζῶντος ἀγνωροῦντες Θεοῦ, ὃς οὐρανὸν ἐστερέωσε, γῆν ἐφ' ἣν ἔδωκεν ἡδρασαν, ἀέρα ἐξέχεεν καὶ πᾶσαν τὴν τῶν ὄντων φύσιν διαμορφώσας, κέριον ἐπ' αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον κατεστήσατο. Τούτων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ δαίμονος ἀγόμενον καὶ δειλαζόμενον καὶ πονηροῖς ἔργοις τοῦ πεποικηκότος Θεοῦ μακρονόμων οἰκτείρας ἐκεῖ πολλῶν πρότερον γενομένων ἀδιόρθωτων ἦν τὸ κακόν, εὐδόκησεν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος διὰ πολλὴν περὶ τὸ πλάσμα φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενέσθαι μορφήν τε ὁμοίαν ἡμῖν ἀναλαβεῖν καὶ ἐν αὐτῇ καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ἱερωμέναι καὶ ὅτω ταπεινωθεὶς κατασιγῆναι τὸν ὑπερήφανον. Σταυρωθεὶς οὖν καὶ ταφεῖς, εἶτα⁸ καὶ ἀναστᾶς⁹ ἐκ νεκρῶν¹⁰ καὶ εἰς οὐρανὸς ἀναληφθεὶς ἐν δεξιᾷ κάθηται νῦν τῆς μεγαλοσύνης ἐν ὑψηλοῖς, ἕως ἡ σήμερα κτίσις αὐτὸν ἐπιγνώσκει καὶ οὗτος οὐρανὸν μετὰ δυνάμεως θεοπεποῦς καὶ δόξης¹¹ ἐλθὼν ἀποδόσει ἐκάστῳ πράξασθαι τε καὶ γνῶμης τὰς ἀντιδόσεις. Οὗτός ἐστι Θεὸς θεῶν¹², βασιλεὺς βασιλέων καὶ κριτὴς ζῶντων ὁμοῦ καὶ νεκρῶν· οἱ δὲ παρ' ὑμῖν θεοὶ νομιζόμενοι ὀνόματα μόνον εἰσὶν ἔργων ἔρημα ἢ δαιμόνων εὐρέματα πονηρῶν, εἰς ἀπόλειαν μόνον τῶν αὐτὰ σεβόμενων ἐξευρημένα.»

eius praeclara responsa;

E

F

Act.10,42.

11. Τούτων ὄντω λεγομένων ὑπὸ τοῦ μάρτυρος, ὁ Ἀκνλίνος κατ' ἄκρας μανείας, κελεύει τοῦ ξύλου μὲν καθαιρεθῆναι τὸν ἅγιον, ἔπειθαι δὲ αὐτῷ δεδεμένον ἐξίοντι¹ πρὸς κωνηρίαν. Ἦν οὖν πικροτάτην ὄραν τῷ μάρτυρι τὴν βάσανον ἐπαγομένην· καὶ γὰρ αἱ βάσεις αὐτῷ διεροῖνεν τῶν ποδῶν ὥρα χειμῶνος γυμναὶ προβαλλόμεναι, πρὸς δὲ καὶ τοῖς τῶν ἰσπων ποσί πα-

acerbissima tolerat supplicia.

9. —¹ βεβαίω M 2. —² om. M 2. —³ (τ. ἐμ. Θ.) om. M 2. —⁴ καταναλωθῆναι M 2. —⁵ εἶπε add. M 5. —⁶ om. M 5. —⁷ om. M 3. —⁸ διατηρήσασθαι M 2. —⁹ τυθέντι M 5. —¹⁰ τοῦ ἐπάρχου M 5. —¹¹ ἄλλους M 3. —¹² ἐπανατείναντος M 5.
10. —¹ ἐκόπτετο M 4. —² (ἐν τρ. δὲ ὥραις) om. M 5.

—³ (θ. τ.) καὶ θεῶν M 5. —⁴ om. M 2. —⁵ αὐτὸν εἶναι M 3, 4. —⁶ αὐτὸν M 5. —⁷ om. M 2. —⁸ τελ. αὐτοῦ M 5. —⁹ om. M 2. —¹⁰ ταφεῖς καὶ ἀν. εἶτα καὶ M 1, 5. —¹¹ (καὶ ἀν. ἐκ ν.) om. M 3, 4. —¹² καὶ ὁ θεοπ. M 5. —¹³ καὶ add. M 5.
11. —¹ om. M 3.

-τούμεναι

PASSIO ALTERA

A τούμεναι, ὡς καὶ τὰς σάρκας οὕτω πρὸς γῆν καταρρεῖν· τῷ δὲ πρὸς τὸν κύριον ἀεὶ βλέπειν ἢ καὶ παρ' αὐτοῦ ὥνυσσάι τε³ καὶ παρ' αὐτοῦ δέχεσθαι τὴν παρακλήσιν· ἀμέλει καὶ ἐφαλλε⁴, «Κατόρτισαι,» λέγων, «Κύριε, τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.» Καὶ πάλιν· «Τὰ διαβήματά μου κατεβύθηον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.»

Psalm. 118, 133. Πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν αὐτὴν ἔχον τῷ πρωτομάστορι χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν τὴν αὐτὴν καὶ οὕτως ἐφίει φωνήν· «Κύριε,» λέγων, «μὴ στήσης ἀπὸ τοῦ φιλάληθες τὸν ἁμαρτίαν ταύτην.» Ὡς οὖν ἀπὸ τῆς θήρας ὄνθ τῆς ὥρας ἐπανεέλθοι ὁ Ἀκολύτος, τὸν μάρτυρα μετακαλεσάμενος, δν θήρημα μᾶλλον ἔσπευθεν ἐαυτοῦ δεῖξαι κατὰ πολὺν τιμιώτατον· «Ἀλλὰ πείθη,» φησί, «κἂν τῶν⁵, ἄλλοι, σφόδρον χρησασθαι λογισμῷ καὶ θῆσαι τοῖς θεοῖς ἢ ἐτι τῆς ποτιέρας ἔχη μαρίας;» Ὁ ἅγιος Τρόφων λέγει· «Μανίας ἀλόγου καὶ ἀφροσύνης μεστός αὐτός· ὦν οὐδὲ δύνῃ τὸ

B παραπάν εἶσω φρεσὶν γενέσθαι καὶ τὸν τῶν ὄλων ἐπιγινώσκειν Θεόν· ἐγὼ δὲ σφόδρον χροῶμαι τῷ λογισμῷ, μὴ ἀριστάμενος τῆς σωσούσης ἀληθείας.» Οὐδὲν πρὸς ταῦτα⁷ ὁ Ἀκολύτος· ἠδέσθη γὰρ τὸ φιλάληθες τὸν ἡμῶν καὶ ἀκριβῶς ἐλεῦθερον⁸· ἀλλὰ πρὸς τοὺς παρεστῶτας ἐπιστραφεῖς· «Ἐκέσθω τέως⁹ γούν εἰς τὸ δεσμοτήριον ὁ γεννάδιος¹⁰ καὶ πρὸς ἑτέραν ἐξέτασιν φυλαττέσθω· μὴ καὶ κατὰ μόνας γενόμενος ἐναντὶ τῆς ματαίας ἐνστάσεως ἐγκαλέσοι καὶ μεταμάθη¹¹ τὸ βέλτιον.» Οὕτως εἰπὼν ἐπὶ τὰς πλησιοχώρους ἐξείει πόλεις.

Nicaeae nova ei adhibentur tormenta;

12. Ἡμεῶν δὲ τινων διαγομένων, αὐθις τὴν Νίκαιαν εἰσελθὼν¹ καὶ Τρόφωνα τὸν μέγαν παραστηράμενος· «Ἀλλὰ τὸ τοῦ χρόνον μήκος,» ἔφη, «καὶ δυσπειθῆ σε ὄντα καὶ μὴ κατὰ λόγον ἰσχυρογινώμονα γενουθέντην ἂν καὶ μετέπειθε πείθεσθαι βασιλεύσει καὶ τοῖς σωτήρησι λατρεῖν θεοῖς;» Ὁ ἅγιος μάρτυς ἀπεκρίνατο· «Ὁ Θεός μου καὶ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ᾧ ἐν καθαρῇ λατρεῖω τῇ διανοίᾳ, νοουθῶν ἐνοουθήησε καὶ ἀπεπτῶν με καὶ ἀμετάθετον τὴν εἰς αὐτὸν φυλάττειν ὁμολογίαν αὐτὸς ἐκράτησε τὴν τοῦ χρόνον παράτασιν² εἰς πλείονά μοι γενέσθαι μᾶλλον παρασκευάσεως τῶν δεδογμένων³ βεβαίωσιν, ὅθεν αὐτὸν μόνον καὶ βασιλέα καὶ θεὸν ἀνευδῆ γινώσκω· τῆς σῆς δὲ ταλαιπωρίας καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σου ματαιότητος ἐσχάτως καταφρονῶ, τοὺς δὲ παρ' ἑμῶν σεβομένους θεοὺς τοσοῦτον ἀπέγω τιμᾶν, ὡς καὶ τὸ μνηστῆριον μέρος εὐσεβείας εἶναι νομίζεν⁴ καὶ ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος ἀληθῆς σύμβολον.» Οὕκ ἤρεγκε τῶν λόγων τὴν παρησίαν ὁ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, ἀλλ' ᾧ μὴ ἀντιλέγειν ἠδύνατο, κικᾶν μᾶλλον ἐκ τοῦ κολάζειν ἀνοήτως ἐσκέφατο. Τοιγαροῦν ἦλοι τοῖς ποσίν αὐτοῦ κατεπειροτο καὶ τυπτόμενος διὰ μέσης πόλεως ἐξηλαύνετο· ἐπὶ πολὺ δὲ οὕτως ἐλαυνόμενον καὶ τῶν αἱμάτων τὴν γῆν φοινισσόντων,

ἄλλως τε δὲ καὶ τὸ τοῦ καιροῦ χειμέριον τὸ δορυμὸν τῶν ὀδόντων ἐπιτεῖνον, ἐκείνος ἀνένδοτος⁵ ἢ καὶ ἀχειρωτος, ὡς ὁρῶσιν⁶ ψεκάδας⁷ τὰς νηφάδας τῶν ἀλγεινῶν λογίζόμενος διὰ τὸν ποθούμενον αὐτῷ τῆς τρυφῆς χειμάρρον⁸.

13. Ἐπεὶ δὲ οὕτω φέροντος¹ ἐκπλήξισ τὸν Ἀκολύτιον εἶχε πολλή· «Μέχρι τίνος², ὦ Τρόφων,» φησί, «οὐκ αἰσθήση τῶν ἀλγεινῶν; μέχρι τίνος οὐκ ἄρεταί σου τὸ δορυμὸν τῶν κολάσεων;» Ὁ δὲ ἅγιος ὥσπερ ἀντιστρέφων ἐκ τῶν ὁμοίων· «Μέχρι τίνος,» εἶπεν, «οὐ συνήσεις αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντος; μέχρι τίνος οὐκ ἀνήσεις πειράζων τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα τὸ ἅγιον; οὐδέπω ἦσθον ἀνέκτων εἶναι τὴν τοῦ Χριστοῦ δύναμιν;» Θυμὸς πρὸς ταῦτα λαμβάνει τὸν δικαστὴν καὶ κελεύει περιωκνωσθέντα τὸν ἅγιον τέπτεσθαι ὄρβδους· εἶτα ταῖς πλενραῖς αὐτοῦ λαμπάδας ὑφάπτεσθαι πρὸς. Μετὰ πολλῆς οὖν τῆς σφοδρότητος καὶ τοῦτον αὐτῷ τῶν βασάνων ἐπαγομένων, θεία τις οὐρανὸθεν ἐξαίρτης αὐτὸν ἐπιφάνεια καταστράφασα καὶ³ στέφανον ἔρχει τινὰ πάγκραλον λίθων ὄρα καὶ χάρισι περιωκνωζόμενον προτείνειν αὐτῷ, ὅπερ ἐκπλήξισ ἰσχυρῶς τοὺς πρὸς τὸ κολάζειν τὸν ἅγιον περιωκνωμένους καὶ εἰς γῆν παρασκευάζει καταπεσεῖν. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς ὑπὸ τῆς ὀφθείλης αὐτῷ θείας χάριτος θάρσους ἄμα καὶ ἀγαλλιήματος⁴ πληρωθεὶς ἐξωμολογεῖτο τῷ Θεῷ λέγων· «Κύριε δέσποτα, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐ κατέλιπες⁵ με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ ἔδοκᾶς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. Καὶ τῶν, Κύριε⁶, δέομαί σου, παρᾶσθί μοι μέχρι⁷ τέλους, ἐπισχύων καὶ ἀντιλαμβανόμενος καὶ καταξίωσον τέλειον καὶ ἀπρόσκοπον τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ὁμολογίας ταύτης ἀγωνίσασθαι, ἵνα καὶ τοῦ στεφάνου τῆς δικαιοσύνης μετὰ πάντων καταξιωθῶ τῶν ἡραπικῶτων τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι μόνος εἰ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.»

flagellatur et adurit.

E

Psalm. 139, 8; 17, 36.

Tyranni blanditiae;

F

14. Πάλιν οὖν ὁ μαρτὸς ἐκείνος δικαστῆς ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῷ λαλοῦντος δαίμονος συνωθούμενος περιήει τὸν ἀλητὴν κολακειᾶς ὑποσῆσαι πειρωόμενος καὶ· «Θύσον,» ἔλεγε, «τῷ μεγάλῳ Δεῖ, Τρόφωνα, καὶ προσκύνησον τῇ εἰκόνι καίσαρος· κἀγὼ μεγίστης τιμῆς¹ καὶ δωρεῶν σε πλείω ἀξιώσας ἐκπέμψω.» Ἐφ' οἷς καὶ μειδιάσει τὸν ἅγιον ἐπελθόν· «Εἰ αὐτοῦ ἐκείνου φάναι τοῦ σεβαστοῦ σου κατεφρόνησα, φανερώς καὶ ἄς ἔθετο προστάξεις μνηστῆριον ὄλωσ καὶ χλεύην² ἐποιησάμην, τῇ ἀνέγω τοῦτον εἰκόνι πεισθήσομαι προσκυνεῖν; Σφόδρα ἂν καὶ αὐτὸς ἦς πιθανὸς κἀγὼ εὐκολὸς τις πρὸς ἀπάτην καὶ πρόχειρος. Περὶ Διὸς δὲ καὶ τῶν ἄλλων σου ψευδωνύμων θεῶν ἐρώτα τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ παρ' ἑμῖν μεγαφρονούντας, οἳ τὸ ἐκ τῆς μυθολογίας αἰσχυρὸν πειρώμενοι συγκαλύπτειν, Δία μὲν τὸν αἰθέρα φασίν³, Ἥραν δὲ τὸν ἄερα (1) καὶ τὴν γῆν Διμήτραν καὶ Ποσειδῶνα μὲν τὴν θάλασ-

martiris responsa.

² βλ. καὶ ἐν αὐτῷ M 3. — ³ (καὶ παρ' - τε) om. M 2. — ⁴ ἐφαλλε M 1. — ⁵ γούν M 3, 4. — ⁶ αὐτὸς μεστός M 1, 3. — ⁷ ἔφη M 5. — ⁸ οὐδὲ μὲν add. M 3. — ⁹ τε M 2. — ¹⁰ γεννάδιος M 3, 4. — ¹¹ μεταμάθοι M 3, 4. — ¹² — ¹ ἐλθὼν M 5. — ² παράτασιν M 2. — ³ δεδομένων M 2, 4. — ⁴ μνηστῆριον μέρος εὐσεβείας εἶναι νομίζεν in marg. prima manu M 4. — ⁵ ἀνέν-

δοτος M 4. — ⁶ τε add. M 5. — ⁷ ψεκάδος M 1, 2. — ⁸ χειμάρρον M 4. — ⁹ — ¹ φέροντος M 2. — ² deest folium in M 1. — ³ om. M 4. — ⁴ ἀγαλλιήματος M 5. — ⁵ M 4 corr., prius ἀπέλιπες. — ⁶ δέσποτα add. M 5. — ⁷ μέχρις M 3. — ⁸ — ¹ om. M 2. — ² χλεύην M 3. — ³ om. M 2.

(1) Supra, p. 335, annot. 2.

PASSIO
ALTERA

σαν, Ἀπόλλωνα δὲ τὸν ἥλιον καὶ Ἄρτεμιν τὴν
σελήνην κατονομάσασιν· τῶν⁴ αὐτῶν δὲ ἐστὶν
καὶ τὸ τὸν Ἐρμῆν μὲν εἰς τὸν λόγον, τὸν Ἄρην
δὲ εἰς τὸν θυμὸν καὶ τὴν Ἀφροδίτην εἰς τὴν
φάλην ἐπιθυμίαν ἀλληγοῦσιν· δῆλαιοι ὄντως
ἡμεῖς τῶν λογισμῶν τούτων καὶ πονηροὶ τῆς
κακοβουλίας, οἳ μὴ μόνον αὐτοὶ πρὸς ἀπάθειαν
ἐξετραπίητε⁵, τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἐγκαταλιπόντες,
ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς κοινοῦνῆσαι τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔμιν
ἐν σπουδῇ τίθεσθε, οὗς πολλοὺς πρότερον χρο-
νοῖς Ἡσαίας φθάσας ὁ μέγας⁶ ἀξίως θηγεῖ·
«Ὁδαί,» λέγων, «οἱ τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ κα-
λὸν πονηρὸν ποιοῦντες, οἱ τιθέντες τὸ φῶς σκό-
τος καὶ τὸ σκότος φῶς· οἱ λέγοντες τὸ πικρὸν
γλυκὸν καὶ τὸ γλυκὸν πικρὸν· ἀλλ' οὐ πεισόμεθα
ὑμῖν οὐδαμῶς ἢ ἀπλῶς λέγουσιν ἢ κολλάζουσι·
τῆς ζωῆς ἐκαστησόμεθα πρότερον ἢ τῆς καλῆς
ταύτης⁷ ὁμολογίας. » Θαῦμα ἐπὶ τούτοις ἔσχε⁸
τὸν Ἀκλίνον καὶ θυμὸς σὺν τῷ θάρματι, τὸ
μὲν διὰ τὴν τῶν εἰρημένων ὑπερφύειν, τὸ δὲ
διὰ τὴν⁹ τῶν οἰκείων θεῶν κωμωδίαν. Δι' ὃ
καὶ τιμωρεῖσθαι τὸν μάρτυρα τῆς ἀληθείας διε-
κελεύετο καὶ πάλιν σταθιζόμενος ἦν.

Tryphon
capite
damnatur;

15. Ἐπεὶ δὲ ἡ ὁμοία καὶ αἰθὺς ἐδείκνυτο καρ-
τερία, ὁρῶν ὁ ἄρχων τὸ ἀκλινὲς τῆς ἐνστάσεως
καὶ ὅτι πρὸς λέοντα δορκάδος, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ
λόγον ἢ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἅγιον ἀμίλλα, δίδωσι
κατ' αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν οὕτως¹· «Τρέφον ὁ
Ἀπαμῆς, τῷ τοῦ σεβαστοῦ καίσαρος προστάγ-
ματι ἀντειπὼν καὶ μήτε βασιλεῖ μήτε θεοῖς
ἄλλως εἶξαι²· πεισθεὶς μετὰ πολλὴν πείραν βα-
σάνων, τὸ τελευταῖον καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκκοπή-
τω. » Ἐθὺς οὖν οἱ στρατιῶται τῆς πόλεως ἐξε-
νεγκόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς τελειώσεως
ἄγουσιν. Ὁ δὲ στάς πρὸς ἀνατολὰς ὀμματὰ τε
εἰς οὐρανὸν ἐπάρας καὶ χεῖρας ἄρας³ καὶ τὴν

φωνὴν προσηύδατο οὕτως⁴· « Δέσποτα κύριε, D
Θεὲ θεῶν, βασιλεῦ βασιλέων, ἅγιε ἅγιον, εὐ-
χαριστῶ σοι ὅτι κατηξιώσας με τὸν ἄγωνα τοῦ-
τον ἀμωμήτως εἰς τέλος διαγωνίσασθαι· καὶ νῦν,
δέομαί σου, μὴ ἀψηταί μου ἢ ἐπιβουλοὺς τοῦ
πονηροῦ χεῖρ, μὴ πρὸς ἀπολείας με⁵ κατασπά-
ση βυθόν, ἀλλὰ δι' ἀγγέλων ἁγίων τῆς μεγαλο-
προεσοῦς δόξης σου τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐν εἰρήνῃ
παραλάβον εἰς τὰ ἀγαθὰ σου σκηνώματα εἰς
τὰς ἐπιποθήτους μονὰς εἰσάγαγε. Πᾶσι δὲ τοῖς
τοῦ δούλου σου μεμνημένοις καὶ θυσίας δεκτὰς⁶
χάριν ἐμὴν προσάγειν σοι βουλομένοις, πρόσσχε
ἐξ ἔτοιμον κατοικητηρίου σου ἐξ οὐρανοῦ ἅγιον
σου· δαφιλεῖς καὶ ἀφθάρτους ἀντικαταπέμψων
αὐτοῖς τὰς ἐδεργεσίας, ὅτι μόνος εἰ ἀγαθὸς καὶ
τῶν⁷ ἀγαθῶν παροχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. »

16. Ταῦτα προσευξάμενος ὁ ἀθλοφόρος καὶ
προσκνήσας Θεῷ πρὸ τοῦ πληρῆναι τῷ ξίφει,
παραδίδωσι τὴν ψυχὴν ὡσπερ νεύματι τοῦ δε-
δωκότος αὐτὴν ἀρεθῆναι θελήσας, οὐ κελεύ-
σει τοῦ τυραννήσαντος. Οἱ δὲ κατὰ Νίκαιαν
συνδραμόντες ἀδελφοὶ συνῴσει τε καθαρὰς καὶ
ποικίλους ἀρώμασι τὸ τίμιον ἐκεῖνο λείψανον
ἐξοσιωσάμενοι, ἐβόλοντο μὲν καὶ τῇ ἑαυτῶν
πόλει θρησανὸν ὡσπερ καὶ φυλακτήριον αὐτὸ
καταθέσθαι. Ἐπιστάς δὲ ὄναρ ὁ ἄρχος ἀπειργει
τοῦ ἐνθυμήματος, εἰς τὴν αὐτοῦ κώμην Κάμφα-
δον¹ μετακομίσειν εἰπόν· ὅπερ δὴ² πιστῶς πε-
ποιήκασιν. Οὕτως ὁ μακάριος Τρέφον ἐξ ἀπα-
λῶν ὀνόχων καθιερωθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πολλοὺς
μὲν τῇ Χριστοῦ πίστει προσαγαγόν, πολλὰς
δὲ νόσους ἀνθρώπων ἰαζόμενος, πλείστας δὲ
μετὰ ταῦτα τιμωριῶν ἰδέας ὑπερ³ ἀληθείας
δινεγκὼν τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδή-
σατο, εἰς δόξαν πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύ-
ματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας⁴. Ἀμήν.

animam
Deo
reddidit.

⁴ hic rursus inc. M 1. — ⁵ ἐπετραπίητε M 3. — ⁶ δεκτοῦς M 4. —
⁷ ἀγαθὸς καὶ τῶν) om. M 3.
⁸ ὁ μέγας) om. M 1; ἀνακράζων add. M 5. — ⁹ om. M 2. — ¹ εἶχε M 3. — ² τῆς M 2.
15. — ¹ οὕτω in ras. M 3. — ² om. M 2. — ³ om. M 4. — ⁴ τῶν αἰῶνων add. M 5.

C

IV. LAUDATIO S. TRYPHONIS A. LEONE IMPERATORE

E codicibus Athonensi monasterii Hiberorum (=A), bibliothecae Ambrosianae F. 106 sup. (=B), Parisiensis bibl. Nationalis gr. 1201 (=C). Cf. Comm. praev. num. 9.

Λέοντος, ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰ-
ωνίῳ βασιλέως, ἐγκώμιον εἰς τὸν
ἐν ἀπαλῷ ἡλικίας τὸν γηραιὸν τῆς
κακίας ἀγωνιστὴν καταγωνισάμενον
καὶ ἐν στεφανίταις ἀοίδιμον Τρέ-
φωνα.

Exordium.

1. Μάρτυρος παραγένετο μνήμη, καὶ χρῆ
παρασκευάσειν ἡμᾶς ἐδπρεπῆ τὴν ὑποδοχὴν·
ὀφειλομένη γὰρ αὐτῷ προσερχθήσεται ἡ τιμὴ,
οὐ μόνον ὡς πρὸς βασιλέως ἐγγύτητα φθάνοντι
(ὀφείλεται δὲ¹ τοῖς οὕτω λαχοῦσιν ἢ παρὰ τῶν
συνδούλων τιμῇ), ἀλλ' ὅτι καὶ κοινοὺς ἀριστέας

τιμῶν² ὄσιον. Τῆνας δ'³ ἐτέρους χρῆ κοινοὺς
ἀριστέας μᾶλλον ὑπολαμβάνειν ἢ τοὺς τροπο-
σαμένους τὸν κοινὸν τὸ γένους πολέμιον;
Εἰ οὖν οὐδεὶς ἀριστέως ἐπιδημίαν ἰδὼν ἀνέχεται
παριεῖν ὅπως ἔνυχεν, ἥπου γε ἄξιον ἡμᾶς ἐπι-
δημίαν ἀριστέως τοσοῦτον παραδραμεῖν;
Ἄτοπον δὲ καὶ τοῦτο, τοὺς μὲν τιμῶντας τοὺς⁴
ἐν ταῖς καταλυομέναις διαπρέφοντας νίκαις καὶ
μέρος τι τῶν ἰδίων⁵ ἀναλίσκοντας οὕτω προ-
αιρεῖσθαι σπουδάζειν, ἡμᾶς δὲ καὶ⁶ λαμβά-
νοντας τῶν προσόντων τοῖς μάρτυσιν ὀκνεῖν καὶ
φείδεσθαι τοῖς ἐκείνων αὐτοὺς τιμῶν, ἃ γὰρ⁷
δι' ἰδρωτῶν ἐκεῖνοις εἰργάσθη· τίς γὰρ ἄλλη

1. — ¹ C, om. A, B. — ² supra lin. B. — ³ δὲ A. — ⁴ ita A, B, C; ἢ γε? E. Kurtz.
⁵ corr., prius τοῖς C. — ⁶ ἰουδαίων C. — ⁷ om. B, C.

κατὰ